

Пикникът на Лили

Пикникът

на Лили

Една слънчева утрин Лили се събуди по-рано от обичайно. Тя се усмихна на птичките, които чуруликаха с пълен глас на прозореца ѝ. Беше лятна ваканция и Лили си мислеше за всевъзможни приключения, но тя нямаше с кого да си играе, защото най-добрата ѝ приятелка беше заминала на почивка.

Отиде в кухнята, където баща ѝ приготвяше закуска.

— Какво да правя днес? – попита Лили.

— Хм, чакай да видя. Би могла да нарисуваш рисунка, или да измислиш нова игра. Дори би могла да излезеш на разходка.

Лили се замисли и се загледа в яйцето в чинията си. От едната страна на черупката беше залепнало мъничко пухено перце.

— Откъде идва това яйце? – попита Лили баща си.

— Идва от фермата надолу по пътя, където гледат кокошки – отговори той.

Това даде на Лили страхотна идея. Тя можеше да си направи пикник на открито след като си намери и други продукти от околността. Ето това би било вълнуващо приключение! Баща ѝ също се съгласи, че това ще бъде чудесен начин за изкарване на слънчевия ден.
— От какво още имам нужда за моя пикник? — Лили се запита.

— В такива горещи дни една свежа салата винаги ми идва добре — предложи баща ѝ. — Можеш да вземеш малко салата и домати от Алис, която живее надолу по пътя.

Лили реши, че това е отлична идея! Тя набързо изяде закуската си и заедно с татко си тръгна по пътя към фермата.

Когато стигнаха там, те завариха градинарката Алис да полива растенията. Лили плахо попита:

— Ще си правя пикник. Може ли да си купя малко салата и домати от теб?

— Разбира се, — отговори Алис — но не искаш ли първо да поразгледаш наоколо?

Алис отглеждаше всякакви видове интересни зеленчуци. Тя обясни, че всичко, от което се нуждае за отглеждането на растенията са семена, почва, слънце, вода и малко грижа и внимание! Докато вървяха, те си откъснаха салата и даже няколко ядливи цветя, което се стори много необичайно на Лили!

Алис даде на Лили малко пакетче със семена за цветя, за да могат да поникнат такива и в нейния двор.

— Хм, какво друго ми трябва за моя пикник? — се запита отново Лили.

— Би било добре като за начало да вземем кошница, в която да слагаме всички неща – предложи Алис – Моят приятел Уил прави кошници. Да ви заведа ли да се видите с него?

— Да, моля те — подкани я Лили.

Таткото на Лили имаше други домашни задачи, затова реши да ги остави да отидат сами при Уил. Но преди да си замине, той даде на Лили джобни пари, които тя прибра в малкото си портмоне.

Лили и Алис закрачиха заедно под ярките слънчеви лъчи.

Те пристигнаха на края на гората, където Уил улисано работеше. Щом ги видя, той ги поздрави жизнерадостно:

— Здравей, Алис, коя е новата ти приятелка?

Лили се усмихна в отговор:

— Аз съм Лили и ще си правя пикник.

— Чудесна идея — каза Уил. — Нека позная, може би ще ти трябва кошница за твоя пикник?

— Да, разбира се — потвърди Лили.

— А можеш ли да ми помогнеш да завърша тази — почти е готова! — попита Уил.

Той ѝ показа как да оплита гъвкавите върбови клонки, набрани от върбата, растяща на малката горска полянка.

Кошницата скоро беше завършена и Лили сложи салатата си в нея.

— Хм, какво друго ми трябва за моя пикник? —
попита Лили.

— Какво ще кажеш за малко вкусен пресен хляб?
— предложи Уил — Моята приятелка Сюзан пече
най-хубавия хляб в околността. Искаш ли да се
запознаеш с нея?

— Да, много бих искала — каза Лили.

Те завариха сънената Сюзан да си погремва пред пекарната. Тя се събуди с думите:

— О, здравейте! Заварихте ме да си почивам след като пекох хляб рано сутринта. Ставам в два часа сутрин, за да започна да приготвям тестото!

Тя ги покани в пекарната, където още с влизането ги посрещна чудният аромат на току що изпечен хляб.

— Ето го и него. В този хляб няма нищо друго освен брашно, мая, семена и мъничко вода и сол! Бихте ли искали да опитате?

— Да, може ли — отговори Лили — Аз ще си правя пикник.

Сюзан сложи няколко хляба в кошницата и всички заедно си хапнаха по едно топло парче. Хлябът беше толкова вкусен и мек!

— Хм, какво още ми трябва за моя пикник? —
запита се Лили.

— Аз винаги похапвам с хляба сирене — отговори
Сюзан — Моят приятел Карлос го произвежда,
искаш ли да ви запозная?

— Да, много бих искала — съгласи се Лили.

Те откриха Карлос в кухнята, където той танцуваше, слушайки музика по радиото и разбъркваше голям казан с бяла течност.

— Привет, пътешественици, добре дошли в моята кухня! Бихте ли искали да опитате малко сирене?

— Да, моля — усмихна се Лили!

— Моето сирене е произведено от органично мляко. Ние отглеждаме наши собствени крави, за да сме сигурни, че са здрави и щастливи.

— Има чудесен вкус! — каза Лили, посягайки за второ парче. — Може ли да си купя?
— Разбира се, че може — каза той и за изненада на Лили започна да жонглира с две пити сирене преди да ги сложи в кошницата.

— Чудесно, мисля, че кошницата за пикник е почти пълна. Чудя се какво липсва? — запита се Лили на глас. Карлос погледна кошницата замислено:
— Имаш нужда от десерт — предложи той. — Моят приятел Доминик прави най-сладкия мед. Мога да ти дам малко кисело мляко като допълнение към него.
— Звучи идеално! — каза Лили, усещайки как коремчето ѝ започва да къркори.

Доминик беше странно облечен — с голяма мрежа пред лицето си. При пристигането им той я свали и ги поздрави.

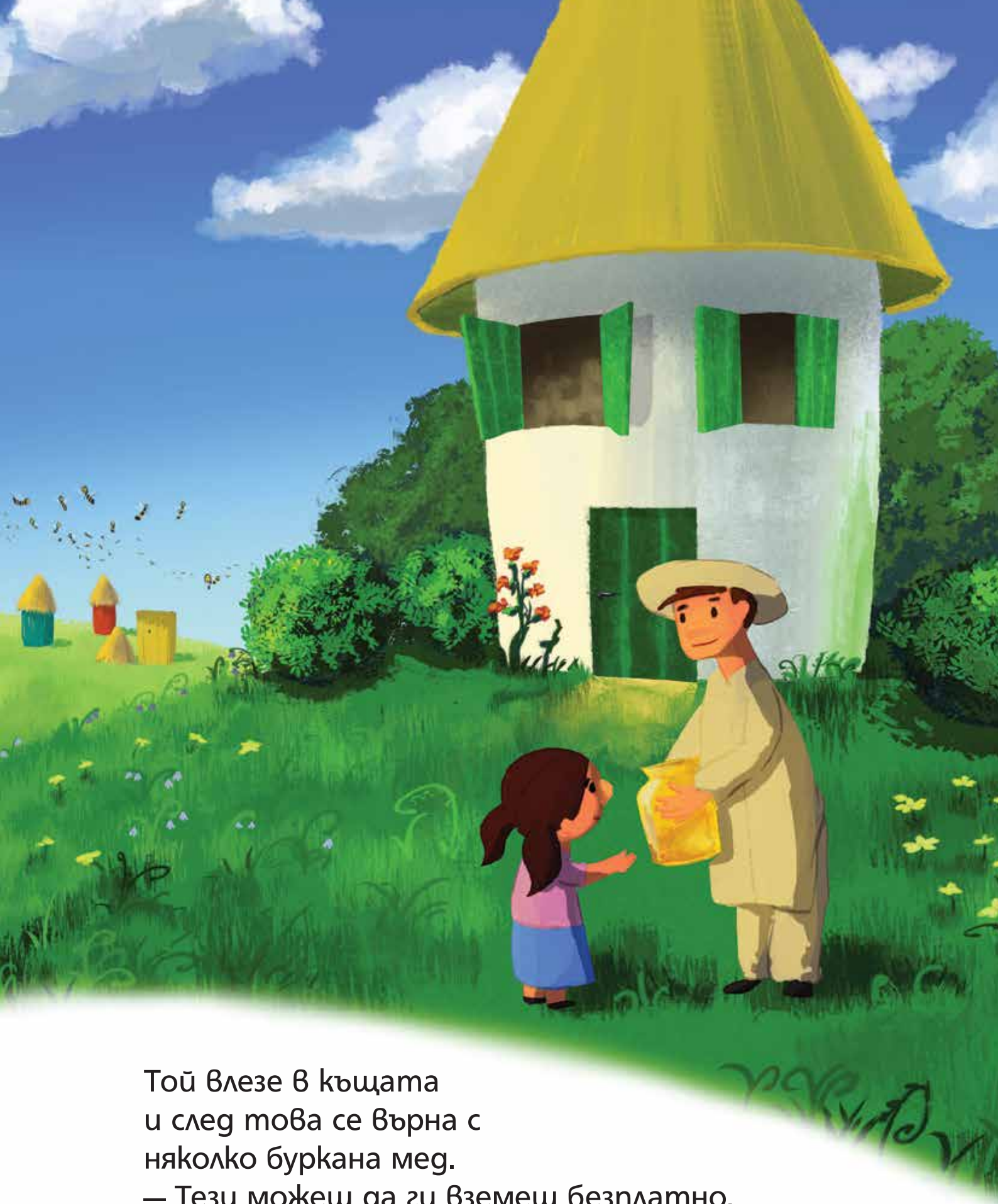
— Здравей Карлос, здравейте всички! Колко е хубаво, че ми идвате на гости. Тъкмо събирах меда, бихте ли искали да видите пчелите?

Доминик разреши на Лили внимателно да надникне в един от кошерите.

— Пчелите вършват голяма част от тежката работа. Аз само трябва да събера меда, когато е готов — обясни той.

– А най-хубавото нещо е, че пчелите помагат на всички тези прекрасни цветя да растат!

Той влезе в къщата
и след това се върна с
няколко буркана мед.
— Тези можеш да ги вземеш безплатно,
защото татко ти ми помогна да поправя
бойлера миналата седмица!
Лили му благодари и ги сложи в кошницата.

Момиченцето погледна кошницата, която вече преливаше от храна:

— Мисля, че имам достатъчно за моя пикник – каза тя — Ще го направя в парка!

— Когато пристигнаха в парка, Лили за момент се поколеба. Кого ли да покани на пикника? Не е много забавно да си правиш пикник сам.

Тя погледна групата от нови приятели около нея:

— Бихте ли искали да споделите пикника с мен? — попита тя.

И всички отговориха в един глас "да"!

И заедно си направиха пикник!

Пикникът

на Лили

Център Образование за развитие – Къмбрия
Лоу Нуук, Райгъл Роуд, Ембълсайд, Къмбрия LA22 9BB
Tel./Fax: 015394 31602
Email: office@cdec.org.uk